

Gururdan Tevazuya

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Dan. 4:1-33, Özd. 14:31, 2Kr. 20:2-5, Yunus 3:10, Dan. 4:34-37, Flp. 2:1-11..*

HATIRLAMA METNİ: ““Belirtileri ne büyük! Şaşılası işleri ne yüce! Krallığı ebedi krallıktır, egemenliği kuşaklar boyu sürecek” (*Daniel 4:3*).

Gurura ilk günah denilmiştir. İlk olarak gökteki saraylarda bir melek olan Lusifer’de ortaya çıkmıştı. Bu nedenle Allah Hezekiel aracılığıyla şöyle diyor: “Güzelliğinden ötürü gurura kapıldın, görkeminden ötürü bilgelliğini bozdun. Böylece seni yere attım, kralların önünde seni yüzkarası yaptım (Hez. 28:17)

Gurur Lusifer’in düşmesine yol açmıştı, o da şimdi insanlara gurur aşıl-yarak onları Allah’a karşı gelmeye ve böylelikle yıkıma götüren bir yola gir-meye yönlendiriyor. Hepimiz, bizzat varlığımız için Allah’a bağımlı, düşkün insanlarız. Sahip olduğumuz her kabiliyet, bu kabiliyetlerle başardığımız her şey sadece Allah’tan kaynaklanıyor. O halde, aslında yaptığımız her şey tevazunun egemen olması gerekirken, ne cüretle gururlu, övünge ve kibirli olabiliyoruz?

Tevazunun önemini anlamak Nebukadnessar’ın uzun zamanını aldı. Kızgın fırında dördüncü adamın görünmesi bile (geçen haftanın dersi) yaşamının gidişatını değiştirmemişti. Ancak Allah krallığını elinden alıp onu yabani hayvanların arasında yaşamaya gönderdikten sonra kral gerçek duru-munun farkına vardı.

*1 Şubat Sebt Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

Büyük Babil Bu Değil mi?

Daniel 4:1–33 ayetlerini oku. Krala ne oluyor ve neden?

Allah Nebukadnessar'a ikinci bir düş gördürüyor. Bu kez kral düşü unutmuyor. Fakat Babilli uzmanlar yine başarısız olduklarından, kral düşü yorumlamak üzere Daniel'i çağırıyor. Kral düste göge kadar yükselen büyük bir ağaç ve ağacın kesilmesini emreden göksel bir varlık görmüştü. Sadece köklerin bulunduğu kütüğü yerde bırakılacak ve göğün çiyiyle ıslanacaktı. Fakat Nebukadnessar'ın en çok canını sıkan, rüyada göksel varlığın "Ondaki insan yüreği değiştirilsin, yerine hayvan yüreği verilsin. Üzerinden yedi vakit geçsin" (*Dan. 4:16*) dediği kısım olmalı. Düşün ciddiyetini anlayan Daniel, nazikçe düşün yorumunun kralın düşmanlarının başına gelmesi dileğini ifade ediyor. Fakat Daniel düş tarafından iletilen mesaja sadık kalarak, düşün aslında kralın kendisinden bahsettiğini söylüyor.

Ağaçlar Kutsal Kitap'ta kralların, ulusların ve imparatorlukların sembelleri olarak sıklıkla kullanılmıştır (*Hezekiel 17; 31; Hoşea 14; Zekeriya 11:1; Luka 23:31*). O halde büyük bir ağaç da kibirli bir krala uygun bir simgeydi. Allah Nebukadnessar'a hükümdarlık ve kudret vermişti; fakat o sahip olduğu her şeyin Allah'tan geldiğini ısrarla fark edememişti.

Daniel 4:30 ayetine odaklan. Bu ayette kralın söylediği hangi şey Rabb'in ona verdiği uyarıyı hâlâ anlamadığını gösteriyor?

Hayatında neleri başardın? Gururlanmadan bunlarla iftihar edebilir misin? Öyle ise, nasıl?

“Peygamber Tarafından Uyarılmak

Daniel 4:27 ayetini oku. Daniel, neler olacağına ilişkin uyarıyla birlikte, krala ne yapmasını söylüyor ve neden? (Ayrıca bkz. Öz. 14:31.)

Daniel düşü yorumlamakla kalmıyor, aynı zamanda Nebukadnessar’a bu durumdan kurtulmanın bir yolunu da gösteriyor: “Bu yüzden, ey kral, öğüdümü benimse: Doğru olanı yaparak günahından, düşkünlere iyilik ederek suçlarından vazgeç. Olur ya, gönencin uzun sürer” (Dan. 4:27).

Nebukadnessar Babil’de çok büyük bir inşa işi gerçekleştirmişti. Bahçeler, bir su yolu şebekesi, yüzlerce tapınak ve diğer yapı projeleri kenti eski dünyanın harikalarından birine dönüştürmüştü. Fakat böyle bir görkem ve güzellik, en azından kısmen, kölelerin işgücünün sömürülmesi ve yoksulların ihmal edilmesiyle başarılmıştı. Dahası, imparatorluğun zenginliği kralın ve çevresinin zevklerini tatmin etmek için kullanılıyordu. Yani, Nebukadnessar’ın gururu sadece onu Allah’ı tanımaktan alıkoymakla kalmıyor, aynı zamanda bunun sonucu olarak ihtiyaç sahiplerinin yaşadıkları zorluklara karşı ilgisiz kılıyordu. Allah’ın yoksullara gösterdiği özel ilgi düşünüldüğünde, Daniel’in kralın karşısında vurgulayabileceği diğer olası günahlar içerisinde yoksulları ihmal etme günahını seçmiş olması şaşırtıcı değil.

Nebukadnessar’a verilen mesaj hiçbir yönden yeni değildi. Eski Ahit peygamberleri sıklıkla Allah’ın halkını yoksulları ezme konusunda uyarılmışlardır. Gerçekten de, kralın sürgüne gönderilmesine sebep olan günahlar içinde öne çıkan, muhtaçların ihmal edilmesi. Sonuçta, yoksullara merhamet göstermek Hristiyan hayırseverliğinin en yüksek ifadesidir; aksi, yani yoksulların istismar ve ihmal edilmesi ise bizzat Allah’a karşı saldırı teşkil eder. Muhtaçlarla ilgilenirken Allah’ın her şeyin sahibi olduğunun farkına varırız, bu da bizim Allah’ın mülkünün sahipleri değil, yalnızca vekilharçları olduğumuz anlamına gelir.

Sahip olduklarımızla başkalarına hizmet ederek Allah’ı yüceltir ve O’nun egemenliğini tanırız. Maddi varlıkların değerini ve işlevini kesinlikle Allah’ın sahipliği belirlemelidir. Nebukadnessar işte burada hata yapmıştı, biz de başarılarımızın üzerindeki Allah’ın egemenliğini tanımaz ve bu gerçeğin farkında oluşumuzu ihtiyaç sahiplerine yardım ederek göstermezsek, aynı hataya düşmeyi göze almış oluruz.

Yüce Olan Egemenlik Sürer...

Tövbe edip Allah'ın affına sığınması söylenmiş olmasına rağmen, Nebukadnessar'ın boyun eğmeyen gururu göksel hükmün yerine getirilmesine yol açar (Dan. 4:28–33). Kral, başardıkları için kendini överek sarayında yürürken, kraliyet sarayından kovulmasına yol açan zihinsel bir rahatsızlığa tutuldu. Tecrübe ettiği şey klinik likantropi (kurda dönüşme) ya da zoantropi (kendini hayvan sanma) denen patolojik bir zihinsel rahatsızlık olabilir. Bu rahatsızlık hastanın bir hayvan gibi davranmasına yol açar. Modern zamanlarda bu hastalığa “tür hoşnutsuzluğu” deniyor, yani kişinin vücudunun yanlış türden olduğunu hissetmesi ve bu yüzden bir hayvan olma arzusu duyma.

2. Krallar 20:2–5; Yunus 3:10 ve Yeremya 18:7, 8 ayetlerini oku. Bu ayetler kralın elindeki cezayı önleme fırsatına dair bize ne anlatıyor?

Ne yazık ki, Nebukadnessar zor yoldan öğrenmek zorundaydı. Kraliyet yetkilerine sahipken, Nebukadnessar Allah'la olan ilişkisi üzerine düşünebilme becerisine sahip değildi. Bu yüzden, kraliyet yetkilerini elinden alarak ve onu yabancı hayvanlar arasında yaşamaya göndererek, Allah krala Kendisine tümüyle bağımlı olduğunu kabullenme fırsatını verdi. Aslında, Allah'ın kibirli krala öğretmek istediği nihai ders “Göklerin egemenlik sürdüğü”dür (Dan. 4:26). Doğrusu, kralla ilgili hüküm Allah'ın tasarımında, göksel varlıkların kararında çok açık bir şekilde ifade edilen daha da büyük amaca sahip: “Öyle ki, her canlı Yüce Olan'ın insan krallıkları üzerinde egemenlik sürdüğünü ve onları dilediği kişiye, en hor görülen birine bile verebileceğini bilsin” (Dan. 4:17)

Başka bir deyişle, Nebukadnessar'a uygulanan terbiye hepimiz için de bir ders olmalı. Biz “yaşayanlar” topluluğundan olduğumuz için, öğrenmemiz gereken asıl derse daha çok dikkat etmeliyiz: “Yüce Olan insan krallıkları üzerinde egemenlik sürer.”

Yüce Olan'ın egemenlik sürdüğünü bilmek neden öğrenmemiz gereken çok önemli bir ders? Bu bilgiye sahip olmak, örneğin, üzerlerinde yetki sahibi olduğumuz kişilere davranış biçimimizi ne şekilde etkilemeli?

Gözleri Göğe Çevirmek

Daniel 4:34–37 ayetlerini oku. Kral için işler nasıl ve neden değişiyor?

Allah, Nebukadnessar'ın garip bir hastalığa tutulmasına izin veriyor, fakat sonunda akıl sağlığını ona kolaylıkla geri kazandırıyor. İlginç bir şekilde, peygamber tarafından öngörülen yedi yılın sonunda, hasta kral gözlerini göğe kaldırdığında her şey değişiyor (*Dan. 4:34*).

“Nebukadnessar yedi yıl boyunca tüm tebaası için bir hayret kaynağı oldu; yedi yıl boyunca tüm dünyanın karşısında aşağılandı. Bundan sonra akıl sağlığı geri verildi, böylece Göğün Tanrısı'na tevazuyla bakarak, cezalandırılışındaki ilahî eli fark etti. Halka duyuru yaparak, suçunu itiraf ve sağlığını geri kazanışındaki Allah'ın büyük merhametini ikrar etti.”—Ellen G. White, *Peygamberler ve Krallar*, s. 520.

Gözlerimizi göğe kaldırdığımızda büyük değişimlerin gerçekleşebileceğine şüphe yok. Anlayışı yerine gelir gelmez, kral dersini aldığını belli ediyor.

Fakat bu öykü Nebukadnessar'la ilgili olduğundan çok Allah'ın merhametiyle ilgili. Kral, İsrail'in Tanrısı'nı yaşamının Rabb'i olarak kabul etmek için daha önce eline geçen üç fırsatı kaçırmıştı. Dört Yahudalı sürgün gencin sıra dışı bilgeliğini fark ettiğinde (*Daniel 1*), Daniel düşünüyü yorumladığında (*Daniel 2*) ve üç İbrani adam kızgın fırından kurtarıldığında (*Daniel 3*) kendisine bu fırsat verilmişti. *Sonuçta bu kurtarılış kibrini kırmadıysa, ne kıracaktı ki?* Hükümdarın inatçılığına rağmen, Allah ona dördüncü bir şans verdi, sonunda kralın kalbini kazandı ve onu kraliyet makamına geri döndürdü (*Daniel 4*). Nebukadnessar'ın öyküsünün gösterdiği gibi, Allah bize Kendisiyle doğru ilişkiyi yeniden kazandırmak için fırsat üzerine fırsat verir. Pavlus'un yüzyıllar sonra yazdığı gibi, Rab “bütün insanların kurtuluşu gerçeğin bilincine erişmesini ister” (*1Ti. 2:4*). Bu öyküde bu gerçeğin güçlü bir örneğini görüyoruz.

Allah tarafından kibrin ne şekilde kırıldı? Bu tecrübeden ne öğrendin? Bu dersin sana yeniden öğretilmesinin önüne geçmek için hayatında hangi değişiklikleri yapman gerekiyor olabilir?

Alçakgönüllü ve Müteşekkir

Többe eden kral duyurdu: “Dünyada yaşayanlar bir hiç sayılır” (*Dan 4:35*). Bağlamı dikkate aldığımızda, kral hangi önemli konunun üzerinde duruyor?

Kral Nebukadnessar’ın gerçek Tanrı’yı samimiyetle kabul ettiğini nereden bilebiliriz? Daniel tarafından 4. bölümde araya eklenen mektubun yazarı-
nın bizzat Nebukadnessar oluşunu önemli bir delil olarak kabul edebiliriz.
Gerçekten de, bu bölümün büyük kısmı kralın devasa krallığına dağıttığı
bir mektubun bir kopyasına benziyor. Bu mektupta, kral gururundan ve
deliliğinden bahsediyor ve Allah’ın hayatına müdahale edişini alçakgönüllü-
lülle bildiriyor. Eski çağın hükümdarları nadiren kendileri için aşağısıyıcı
şeyler yazarlardı. Bildiğimiz antik kraliyet belgelerinin neredeyse tümü
kralı yüceltir. Dolayısıyla, kralın gururunu ve hayvan gibi davranışını itiraf
ettiği bunun gibi bir belge, hakiki bir dönüşüme işaret ediyor. Ayrıca kral,
yaşadığı tecrübeyi anlatan bir mektup yazarak ve alçakgönüllülükle Allah’ın
egemenliğini ikrar ederek, bir müjdeci gibi davranıyor. Artık yaşadıklarını
ve gerçek Tanrı’dan öğrendiklerini kendisine saklayamıyor. O halde burada,
kralın duasında ve övgüsünde (*Dan. 4:34–37*) gördüğümüz, onun yaşadığı
tecrübenin gerçekliğini ortaya koyuyor.

Kral artık farklı değer yargılarına sahiptir ve insanın kudretinin sınırları-
nın farkına varabilir. Kral, derin bir şükran duasında, Daniel’in Tanrısı’nın
kudretini methediyor ve “Dünyada yaşayanların bir hiç sayıldığını” (*Dan.
4:35*) kabul ediyor. Yani, insanlar böbürlenmelerini sağlayacak hiçbir şey
kendiliklerinden sahip değiller. Dolayısıyla, Nebukadnessar’ın Daniel kitap-
çığındaki bu son görünüşü, Allah’a övgü ezgileri söyleyen ve bizi gurura karşı
uyaran, alçakgönüllü ve müteşekkir bir kralı resmediyor.

Allah elbette bugün de hayatları değiştirmeye devam ediyor. İnsanlar ne
kadar gururlu ve günahkâr olurlarsa olsunlar, isyankâr günahkârları Göğün
Tanrısı’nın çocuklarına dönüştürecek merhamet ve kudret Allah’ta bulun-
maktadır.

Filipililer 2:1–11 ayetlerini oku. Burada hayatımızdaki gururu ortadan kaldırması gereken ne buluyoruz?

EK ÇALIŞMA: “Bir zamanların mağrur hükümdarı Allah’ın mütevazı bir çocuğu olmuştı; gaddar ve zorba yönetici, bilge ve merhametli kral oldu. Gökteki Allah’ı küçümseyip O’na küfreden kişi, şimdi Yüceler Yücesi’nin kudretini kabullenmişti ve Yehova korkusunu yaymak ve O’nun tebaasının mutluluğunu desteklemek için samimiyetle çabalıyordu. Kralların Kralı ve Rablerin Rabbi olan Kişi’nin azarı altında, Nebukadnessar sonunda her her hükümdarın öğrenmesi gereken dersi, gerçek büyüklüğün gerçek iyilikte olduğunu öğrenmişti. Yehova’nın yaşayan Allah olduğunu kabul etti ve şöyle dedi: ‘Ben Nebukadnessar Göklerin Kralı’na şükrederim. O’nu över, yüceltirim. Çünkü bütün yaptıkları gerçek, yolları doğrudur; kendini beğenmişleri alçaltmaya gücü yeter.’

Allah’ın dünyadaki en büyük krallığın O’na övgüler sunması tasarısı şimdi yerine gelmişti. Nebukadnessar’ın Allah’ın merhametini, iyiliğini ve yetkisini ikrar ettiği bu duyuru, kutsal tarihte kaydedilmiş olan kralın hayatındaki son eylemdir.”—Ellen G. White, *Peygamberler ve Krallar*, s. 521.

TARTIŞMA SORULARI:

❶ “Tüm diğer kötülüklerin yolunu açan gururdur: tümüyle Tanrı karşıtı bir ruhsal durumdur. Bu sana çok abartılı mı görünüyor? Öyleyse, bir kez daha düşün... Kişi ne kadar gururluysa, diğer insanlardaki gururdan o kadar hoşnutsuz olur. Hatta, ne kadar gururlu olduğunu bilmek istiyorsan bunun en kolay yolu kendine şu soruları sormaktır: ‘Diğer insanlar beni hakir gördüğünde, beni dikkate almayı reddettiklerinde, işime burunlarını soktuklarında, büyüklük tasladıklarında ya da gösteriş yaptıklarında bundan ne kadar hoşnutsuzluk duyuyorum?’ Mesele şu ki, her kişinin gururu diğer herkesin gururu ile rekabet etmektedir. Davette her işe burnunu sokan kişiden o kadar rahatsız olmamın sebebi aslında benim her işe burnumu sokmayı istiyor olmam. İki cambaz bir iptе oynamaz.”—C. S. Lewis, *Mere Christianity [Halis Hristiyanlık]* (New York: Touchstone, 1996), s.110. Yazar Lewis burada kendi hayatındaki gururu görmene belki de yardım edecek ne söylüyor?

❷ Bu bölümde ve önceki bazı bölümlerde gördüğümüz temalardan biri de Allah’ın egemenliği. Bu konuyu anlamamız neden çok önemli? Sebt gününün bu önemli gerçeği anlamamıza yardım etmekte nasıl bir işlevi var?